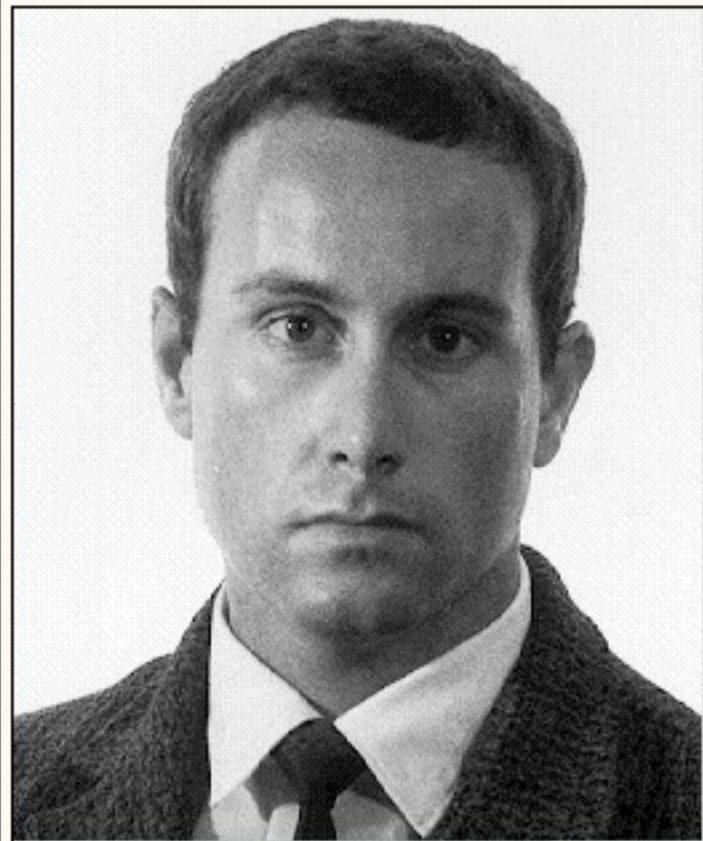

לזכרו של איצחק בן-ציון

איצחק בן-ציון

לזכרו

אוזדובה, בצלאל

בן מזל ושלמה. נולד ביום כ"ב בטבת תשי"ט (2.1.1959) בתל אביב, בן בכור ומסור להוריו, אחיו נולדו אחיו מוטקי וגילי. ילדותו ונעוריו של בצלאל עברו עליו בקריית שלום. הוא למד בבית-הספר היסודי "גבעת שלום" בתל אביב ובכל אותה תקופה היה פעיל בתנועת "הצופים", בשבט השכונתי. זמן רב הקדיש בצלאל לקריאת ספרים, לעיתים קרא עד השעות הקטנות של הלילה, ושאל מהספרים עניין, ידע והנאה. מגיל צעיר היה בצלאל ידוע בידי הזהב שלו: בבית-הספר הקפיד על כתב ציורי במחברותיו ומאוחר יותר הרבה לרשום ולצייר בצבעי שמן ומים. כאשר הגיעה העת ללכת לבית-הספר התיכון, היה ברור שיירשם למגמת אדריכלות והבחירה נפלה על "אורט טכניקום" בגבעתיים. הלימודים אפשרו לבצלאל לבטא את כישוריו והוא התמיד בהם

והצליח. בבית הוריו עומדים ותלויים רבים מן הציורים והעבודות שצייר במהלך השנים. בד בבד עם ההתמדה בלימודים והפעילות בשבט "הצופים", היה בצלאל ספורטאי בנשמתו ובאורח חייו. הוא הקפיד על הליכה קבועה לחדר כושר, הרמת משקולות ותזונה נכונה.

ביולי 1977 התגייס בצלאל לצה"ל במלוא המוטיבציה, ועשה את שירותו כלוחם וכמ"כ בחטיבת גולני. אותה העריץ. לאחר השחרור מצה"ל התגייס לשירות הביטחון הכללי.

כמאבטח. בעקבות עבודתו החדשה עבר בצלאל לירושלים והתגורר בדירה שכורה עם שני שותפים. הוא נשבה בקסמה של העיר ונפשו נקשרה בה בקשר חס. למרות העבודה האינטנסיבית, השתדל בצלאל להקדיש זמן לטיולים ובחיפושית מקרטעת שרכש לעצמו, חרש עם חבריו את הארץ לאורכה ולרוחבה.

לאחר שנת עבודה טס בצלאל לארצות הברית לטיול בן מספר חודשים. הוא חזר עם אין-ספור חוויות מופלאות ותצלומים רבים שתיעדו אותן, תחביב נוסף שרכש. בחזרו ארצה המשיך בצלאל את עיסוקיו האומנותיים: יחד עם האומן הירושלמי קלמן שמי, שהיה אז בראשית דרכו, יצרו השניים שטיחים מלבד, פטנט ייחודי של קלמן. לאחר תקופת מה בתחום זה הרגיש בצלאל כי מיצה את עצמו והגיע זמנו "להתמסד". בגיל 26 החל את לימודיו האקדמיים במגמת מזרחנות, והערבית הפכה לשפה החביבה עליו. לאורך שנות לימודיו פרנס את עצמו כמאבטח בשירות הביטחון ועם תום לימודיו הפך לעובד מן המניין במגזר הערבי של השירות.

את אשתו ענת פגש בצלאל בשירות. השניים נישאו במאי 1988 וקבעו את ביתם בכפר סבא, עיר שבצלאל כה אהב בשל שטחיה הירוקים והרוגע שהשרתה עליו. ארבע שנים אחר כך, נולדה בתם הבכורה טל, שהוכיחה כשרונות דומים לאביה, באהבתה לציור. באוגוסט 1994 נולדה בתם השנייה מאיה. בצלאל, בדרכו הייחודית, הצליח לשלב בין חיי משפחה לבין קריירה ושאיפות מקצועיות. בסבלנות ובאהבה אין קץ ישב עם בנותיו לשחק, לצייר וללמד.

לאורך שנות שירותו התקדם בצלאל ובעזרת המוטיבציה שלו, מקצועיותו ועקשנותו

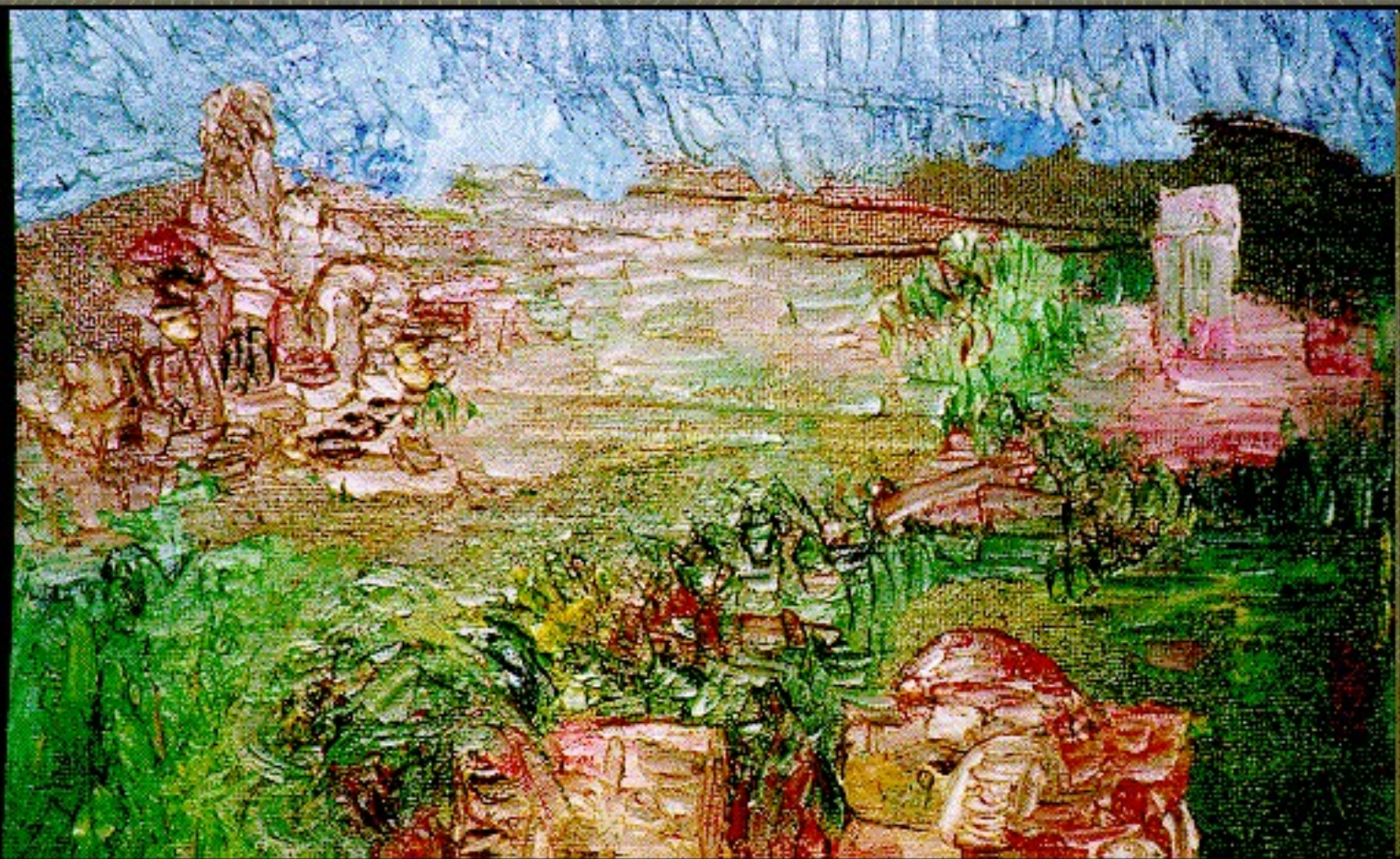
השתלב במגזר המפעילים בשירות, דבר שהיה עבורו חלוס שהתגשם.

סיפר מפקדו של בצלאל: "היתה לי הזכות הגדולה לעבוד אתך בשנתיים האחרונות ולהכירך מקרוב. יכולנו כולנו לראות בסיפוק גדול את התקדמותך ואת הצלחתך. את הדרך הקשה בה בחרת, אותה פילסת בנחישות ובמסירות, מאז התגייסת לשירות ב-1985. לא מצאת מנוח עד אשר הגשמת את אותם מטרות ואתגרים ששמת לעצמך. ועשית את עבודתך הקשה, באותו שילוב מבורך של צניעות גדולה, חוכמה, איכפתיות, ידענות וצימאון להרבות דעת, והכל עם אהבה גדולה לבית ולמשפחה. אהבנו את החזות הביישנית של אישיותך הקורנת ומלאת היופי הפנימי, החן וההומור".

חבריהם הרבים של בצלאל וענת מספרים בחוברת ההנצחה שהוציאו לזכרו, על בצלאל, החבר האמיתי, שתמיד נכון לעזור ולייעץ בדרכו האופיינית הצנועה, בחיוך ובנועם. בצלאל, שהיה איש שיחה נעים ומצחיק, ידע להסתכל על הדברים גם בציניות. עוד מספרים על הערכתו לאוכל משובח ואשתו אף מעידה על מטעמים שידע להכין במטבח, כולם פרי המצאתו.

בצלאל נפל בעת מילוי תפקידו, ביום כ"ז באדר א' תשנ"ז (6.3.1997) ונטמן בבית העלמין הצבאי בכפר סבא. בן שלושים ושמונה היה בנופלו. השאיר אחריו אשה ושתי בנות רכות בשנים, הורים ושני אחים.

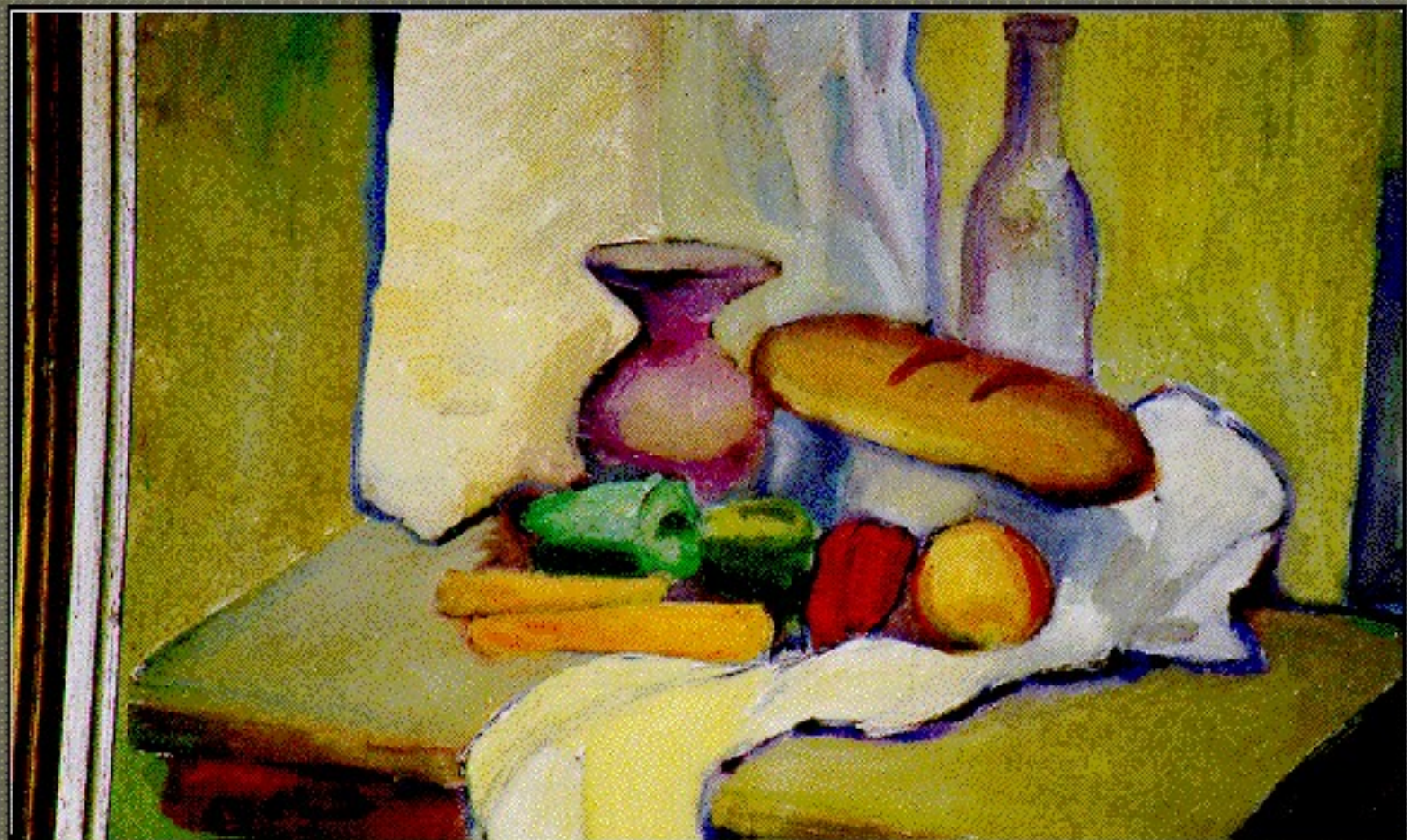
צ'יורים שצ'ייר אונזרובה בצלאז ג'יז

צ'וריס שצ'יר אונדובה בצלאא ג'יל

צ'ורית שצ'יר אונרובה בצלאא ג'יא

צ'ורית שצ'יר אונרובה בצלאא ג'יא

צ'וריס שצ'יר אונדובה בצלאא ג'יל

צ'ורית שציר אינדובה בצלאא ג'יא

צורות שציר אנדרובה בצלאא גיא

אבי בצלאל,

זה לא הוגן שאבא מוכשר כמוך הולך לנו.

אני רוצה למות ושאתה תחיה או אני אחיה וגם אתה תתעורר לחיים חדשים,
ניפלאים וכשרוניים ואותי תלמד לנגן בגיטרה שלך ותלמד אותי לצייר כמוך.

לכל אחד יש חסרונות ויתרונות אף אחד לא מושלם אבל בשבילי אתה
האבא הכי שיש.

ביום שבת נצא לטיולים בחיק הטבע.
ביום שישי נצחק בטלויזיה ובחופש הגדול נלך יחד לבריקה ונעשה חיים.
אילו כל זה יכולנו לעשות כשהיית בחיים היינו שמחים ומאושרים.

באהבה ממאיה
ביתך הקטנה.

אבא

אבי היקר והנאמן אצלי כל מילה זה מתנה בשבילך.
אור יפיפה צהבהב ושמח מקטר על קצה הירך
ואומר שאנחנו ממש זוג מושלם. לבלות בשבתות,
ללכת לחוגים, לימי הולדת ולסרטים.
היצור הקטן שמקטר לנו כל היום על הירך לקח
אותנו לגן-עדן מלא שמחה ורגשות .
בגן העדן מאיה כמה וראתה שזה חלום.
מאיה הייתה מאוכזבת וקצת שמחה להטחיל
יום חדש בשנה והיצור הקטן אמר לה שלום
בשנה הבאה.

אנא
ל
אנא
אנא

רציתי לדבר בשם כולנו ולכן נברתי פעם נוספת בספר שנכתב עליך וממנו לקחתי קצת
ממה שכל אחד מאיתנו חש ביום ההוא...
וכך נכתב:

ידידי היקר,

כמי שמכיר אותך זמן לא מבוטל, אני מלא הערכה למסירותך לעבודה וליכולתך להתעניין
גם בדברים הקטנים שלא מן העניין עצמו, ובכך למעשה לתת את הרגשת הרצוי והשייך.
דמותך בזכרוני כך מטביעה חותם, את מקומך איש לא יקח.
הלכת והשארת חלל ריק וכואב.
ראיתי בך אדם ישר ואמין רודף צדק ושונא צביעות.
היית עבורנו חבר אמיתי נכון לעזרה, לסיוע ליעוץ ותמיד בדרכך – בצניעות, בחיוך בנועם
ובשקט.

היו בך כל התכונות שהיינו מצפים שיתקיימו בחבר.
אהבנו את החזית הביישנית של אישיותך הקורנת ומלאת היופי הפנימי, החן וההומור.
חסרה לנו נוכחותך, נועם הליכותך וחוכמתך.
אנו מתגעגעים לאמת שבך, לאנושיות ולפשטות הכובשת, הנדירה כל כך בימים אלו.
אתה פשוט חסר לנו,
וקשה לנו להאמין שמי שבתכונותיו כה סימל את הכמיהה לחיים, מי שגמע מהם בשקיקה
ובכפות גדולות...איננו עוד.
אזכור תמיד את הישיבה עם הידיים על עורף, את הליכתך הייחודית, החיוך המיוחד
והאופי הנהדר, אזכור אותך תמיד ובכל פעם שאזכור, זה יהיה עם חיוך על הפנים.

לא נשאר לי אלא להיפרד ממך במילים שנועדו לאנשים גדולים :

נמשיך ללכת בדרך בה הלכנו יחדיו, באותה מידה של רצינות, מסירות ואחריות.
ואנחנו נזכור אותך, נפגיש אותך כחלק בלתי נפרד מהוויתנו היום יומית ולמרות העדרך,
תמשיך ללוות אותנו בדרכנו.

בצל האל / שמות

ראה קראתי בשם בצלאל
ואמלא אותו רוח אלוהים
בחכמה

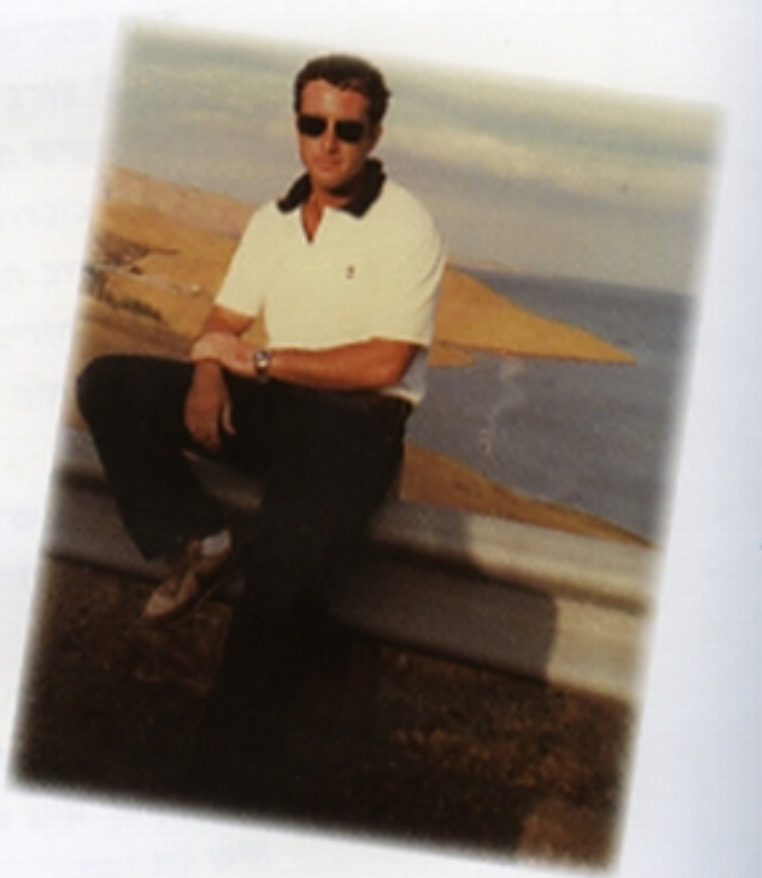
ובתבונה וכדעת ובכל מלאכה.

... ובצלאל עשה את כל אשר ציוה ה' את משה.

בצלאל אוזדובה

1997 - 1959

כ"ז אדר א' תשנ"ז

מכתב מחבר

בצל אל אתה לנצח
אני אוסף כוחות,
מוחה דמעות ומחשבות.
הים שבי-געש
חרט קמטים על מצח, נותר רק דק של מלח
שבלבי צורב כחיות.
חיוך תמים וטוב עינים,
דמותך בזכרוני כק מטביעה חותם.
הלילה שוב הופעת פעמים,
מיטב הבחורים שאין כמותם.
שעון לבן היה לי -

רצוי;

מורה שעות עדנה.

שעון ארוך עתה לי -

דחוי;

מורה את שעתך האחרונה.

עד כלות כחי, הבטחתי, לא אשכח !

את מקומך איש לא יקח;

איש לא יקח.

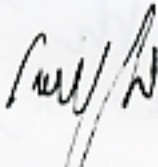
משפחת אוזדובה היקרה

ברצוני להביע את השתתפותי באבלכם הכבד בהלקח מכם יקירכם,
בצלאל ז"ל, אשר נפטר בעת פעילות מבצעית במסגרת שירות בטחון כללי.

במהלך שנות עבודתו בשירות, היה בצלאל ז"ל שותף לפעילויות רבות
וחשובות שלכולן מטרה אחת, שמירה על בטחון העם והמדינה.

אתכם באבלכם הכבד.

חידקו ואימצו.

בנימין נתניהו

מדינת ישראל שירות ביטחון כללי

ראש השירות

משפחת אוזדובה היקרה,

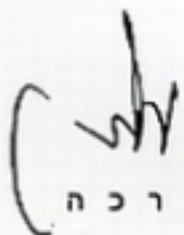
לצערי לא זכיתי להכיר את בצלאל וכל שאני יודע עליו הוא
מתוך דברים הנאמרים עליו כיום מפי חבריו לשרות.

מתוך הדברים מצטיירת דמותו כאיש מסור ומקצועי המהווה דוגמא
בכל עשייתו לחבריו ביחידה.

הרשימה אותי במיוחד יכולתו להשתלב בחוד העשייה המודיעינית
בשרות, במקצועיות ובתבונה שאפיינו ואתו בכל שנותיו איתנו.

דמותו של בצלאל תלווה את אנשי שירות הביטחון הכללי תמיד.

ב ב ר כ ה

עמי אילון
ראש השירות

11 מאי 97

ילד שלי

הלכת והשארת חלל ריק וכואב.

אתה פרי אהבתי, בכור שלי.

אני כל כך אהבתי אותך ואוהבת אותך.

בחיך ובמותך היית לתפארת.

עברו כבר 76 יום וכעת אני קלטתי שהכל התגמד אצלך לעומת התפקיד;

היית כל כולך בעבודה וזה היה הכי חשוב בעיניך.

כמו שגידלתי אותך עם הרבה חום ואהבה, כך החזירו לי במותך בריבית
דריבית כל אנשי השירות.

אתה היית פאר וכבוד; שבח נותנים לך כל צבאות מרום, אשרי מי
שעמלו בתורתו ועושה נחת רוח ליוצרו, גדל בשם טוב וניפטר בשם טוב
מן העולם.

טוב שיש לי המשכיות ממך, את ענת היקרה, את שתי בנותיך טל ומאיה
שיגדלו לתפארת. שמור עליהן מלמעלה.

בצלאל, בחייך ובמותך היית לתפארת.

lc N lc

בצלאל , הגנת ולא נראית

ענת, מאיה, סל, הורים ואחים יקרים, ניצבים אנו כאן עימכם כואבים והמומים ואיננו מצליחים לעכל את גודל המהלומה האכזרית שניחתה עלינו. החלל שנפער עצום והכאב המפלח - כבד מנשוא.

אבד לנו חבר יקר לדרך ארוכה, דרך חיים שנגדעה בטרם עת עם פטירתו של בצלאל במהלך ובעת מילוי תפקידו ומלאכת הקודש בה עסק.

בחרתי לצטט מס' שורות שכתב לבצלאל, אחד מחבריו הרבים לעבודה -

ידידי היקר,

כמי שמכיר אותך זמן לא מבוטל, אני מלא הערכה למסירותך לעבודה
וליכולתך להתעניין גם בדברים הקטנים שלא מן העניין עצמו ובכך למעשה
לתת את הרגשת הרצוי והשייך.
רוצה אני לחזק את ירך שתמשיך למלא משימותך בהצלחה".

מלווים אותך בדרכך האחרונה בלב כבוד ודמעה - משפחתך, חבריך, כל משפחת
השירות שהיה לך לבית שני וחבריך ליחידה.
מלווים ואין אנו נפרדים.
היה חזק למעלה, כי נחלשנו בלכתך.

יהי זכרך ברוך.

דברי ראש היחידה, אלי, בהלווייתו

בצלאל ידידי ורעי

היתה לי את הזכות הגדולה לעבוד איתך בשנתיים האחרונות ולהכירך מקרוב. יכלנו כולנו לראות בסיפוק גדול את התקדמותך ואת הצלחתך. את הדרך הקשה בה בחרת, אותה פילסת בנחישות ומסירות, מאז התגייסת לשירות ב - 1985.

לא מצאת מנוח עד אשר הגשמת את אותם מטרות ואתגרים ששמת לעצמך. ועשית את עבודתך הקשה, באותו שילוב מבורך של צניעות גדולה, חכמה, איכפתיות, ידענות וצימאון להרבות דעת, והכל עם אהבה גדולה לבית ולמשפחה.

אהבנו את החזות הביישנות של אישיותך הקורנת ומלאת היופי הפנימי, החן וההומור.

בצלאל חברינו

התחלנו את דרכינו יחד בשנות כסטודנטים צעירים בשנת 1985. אל לנו
הקשר. חברות.

נהגנו להיפגש באסגרת העבודה ובמשק הלמן גם בשעות הפנאי. שמחנו
כשהכרת את ענת והפכתם לזוג. יחד הקמנו משפחות וגדלנו ילדים.
יחד טיילנו בשבתות. ערכנו פגישות חברתיות. אירועים משפחתיים ואף
פעם לא ויתרנו על קומפליץ בל"ג בעומר.
קשר נפלא בין מספר חברים שנדדע טרק למנו ובאמצע החיים.

חבר יקר.

היית עברנו חבר אמיתי נכון לעלמה. לסיוע. ליועץ ותמיד בדרכך
האופיינית בצניעות. בחיוק. בנועם ובסקט האופייני לך. תמיד ידענו
שניתן לסמוך עליך.

קשה לנו לדבר עליך בלשון עבר. קשה לנו להאמין שבחור חסון שנהג
להקפיד על בריאותו יעזוב אותנו בפתאומיות שכלו.

אנו חייב שנתרנו לבד וחסרי אונים.

נלכוד אותך תמיד כאדם וחבר. תחסר לנו תמיד.

לענת מאיה וטל אנו אתכן ונהיה אתכן תמיד.

מהחברים

איילת וחגי אבימור
אודי וירון גליק
אורנית ויהודה כהן
ענת ואלי כרובי
נילי ויריב פלג
נטע ואילן סלמון

